

[Aising Andersen.]

resultat, som foreligger fra det foregaaende Aar. Det er en Stødpude, der kan blive af Betydning. Det giver imidlertid intet Grundlag for Eksperimenter i Retning af at forringe Statens Indtægter. Vi er i mit Parti enige med den højtærede Finansminister i, at der, bortset fra Beskæftigelsesfondens Udgifter, bør tilvejebringes Dækning for afholdte Driftsudgifter.

Alt i alt mener jeg, at vi paa Baggrund af den Tid, der er gaaet, kan fortsætte vort Arbejde med de finansielle Problemer uden at give Udtryk for øjeblikkelig Pessimisme — hvad den højtærede Finansminister heller ikke gjorde —, men naturligvis ikke uden Bekymring for, at de største Vanskeligheder ogsaa paa dette Omraade ligger foran os.

Et af de Spørgsmaal, der, efterhaanden som Krigens og Afspærringens Virkninger gjorde sig gældende, maatte melde sig med hele Alvorens Tyngde, ikke alene for den enkelte Arbejder eller erhvervsdrivende, men for Samfundet som Helhed, var Spørgsmaalet om at holde Beskæftigelsen oppe. Det skal da ogsaa siges, at der mellem de samarbejdende Partier var Enighed om, at vi her stod over for en vigtig samfundsmæssig Opgave, hvor Samfundet som saadant gennem Stat og Kommuner kunde og derfor burde yde en meget væsentlig Indsats, selv om det ogsaa finansielt vilde stille store Krav til de offentlige Kasser. Situationen kaldte paa Samfundssolidariteten, og man kan sige, at der ikke blev kaldt forgæves.

Naar vi nu ser tilbage paa Resultaterne, er der for Befolkningen Grund til at yde Samlingsregeringen al mulig Anerkendelse for det Arbejde, her er ydet i Kontakt med Rigsdagen. Det maa erkendes, at Samlingsregeringen med stor Forudseenhed tog fat paa dette Problem, idet den allerede sidste Sommer gik i Gang med omfattende Planer. Da Regeringen derpaa sidste Efteraar kunde forelægge Rigsdagen det første Sæt Planer til Bekæmpelse af den Arbejdsløshed, som kunde befrygtes, var, tror jeg, ogsaa alle enige om, at her var Tale om baade store stillede og alsidige Foranstaltninger. Formaålet var at mobilisere Landets egne Arbejdsreserver, det vil sige saadanne Arbejds-muligheder, hvortil der krævedes mindst muligt af udenlandske Raavarer og Hjælpstoffer. Formaålet med disse Arbejder skulde desuden være i størst mulig Udstrækning at vedligeholde og forøge bestaaende Værdier eller fremskaffe nye Værdier, der i sig selv saa at sige skabte nye Arbejds-muligheder.

At dette var et godt Grundlag og et godt Program, var sikkert de allerfleste enige om. Derimod var der vel nok en temmelig udbredt Skepsis med Hensyn til den Virkning, Planerne vilde kunne faa i Praksis. Denne Skepsis blev imidlertid gjort til Skamme. Paa visse Omraader har der ganske vist kunnet fremføres Kritik med Hensyn til det Tempo, hvori Foranstaltningerne blev sat i Kraft. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det her alene har drejet sig om Startvanskeligheder, og det er forstaaeligt, at de nye og til Dels meget omfattende Foranstaltninger, der her var Tale om, kunde fremkalde saadanne Vanskeligheder. Naar man imidlertid ved, hvilken dygtig og samvittighedsfuld Stab af Tjenestemænd dansk Administration lykkeligtvis raader over baade i Statens Centraladministration og ud over Landet, kan man efter min Mening være sikker paa at disse paatrængende Problemer vil blive behandlet saa praktisk og formaalstjenligt som muligt.

Helhedsbilledet gjorde, som sagt, al Skepsis til Skamme. Da Vinterens Forhindringer endelig var overstaaet, oplevede vi saa store Resultater i Kampen mod Arbejdsløsheden, at det var til den største Ære for den Regering, som havde udarbejdet Planerne til dette Beskæftigelseslag. Naar man tager vort Lands Vanskeligheder i Betragtning, var det opnaaede Resultat intet mindre end en Bedrift. Det understreger Værdien af at løfte i Flok; jeg tænker her ikke alene paa Værdien for den, der kommer i Arbejde eller for det Erhverv, der holdes i Gang — det er Værdier, der er uomtvistelige, de er til at tage og føle paa —, men jeg tænker lige saa meget paa den samfundsmæssige og nationale Værdi, som en saadan Fællesindsats har for Bevarelsen af Folkets fysiske og aandelige Styrke.

Jeg ønsker at tilføje, at selv om vi her har set, hvilken Slagkraft der ligger i den samlede samfundsmæssige Planlægning af Kampen mod Arbejdsløsheden, er det jo ikke ensbetydende med, at Resultatet er naaet alene gennem offentlige Arbejder iværksat af Stat og Kommuner. Det fortjener netop at fremhæves, at Resultatet er naaet ved en lykkelig Kombination af offentlige Arbejder og private Arbejder støttet af det offentlige gennem Tilskud og Laan eller stimuleret paa anden Maade af samfundsmæssige Foranstaltninger. Selv om den private Foretagsomhed under de herskende Forhold er begrænset, spiller det almindelige Erhvervsliv dog en afgørende Rolle for Beskæftigelsen. Det var derfor